

מלאכה בחול-המועד

פסחים (ק"ח ע"א)

כל המבזה את המועדות - כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר אלהי מסכה לא תעשה לך וכתוב בתריה את חג המצות תשמר. **רשב"ם**: כל המבזה את המועדות. שְׁעוּשָׁה מלאכה בחולו של מועד.

מועד-קטן (יב ע"א)

אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכות מועד כהלכות כותים בהלכה. למאי הלכתא? - אמר רב דניאל בר קטינא (אמר רב): לומר שהן עקורות, ואין למידות זו מזו... אמר אביי: נקטינן, הלכות מועד כהלכות שבת; יש מהן פטור אבל אסור, ויש מהן מותר לכתחלה.

פלא יוסף (ש"ך ג' ה' ה' ה' ה')

ויחד האיש וילפת שיש דברים שנראים קלים ואדם דש אותם בעקביו עליהן אמרו שהעובר עליהן אין לו חלק לעולם הבא ובפרט בענין חול המועד רבים עברו ומחמת שהותרו איזה מלאכות יותר מ"ט נעשו כל המלאכות כהתר ואין מבקש לידע מהו אסור ומהו מותר... והאיש הירא לנפשו ידרוש מעל ספר או מפי סופרים איזו מלאכה אסורה ואיזו מותרת ולא יעבור.

פליק פול (ע"ג)

דינים דחול המועד נפישים ואין לעמוד על עקרים אם לא בדקדוק גדול כי חילוקיהם תלויים בשערה לכן החושש על נפשו יראה ללמד בדקדוק ובמתן או יעשה כל עניניו על פי חכם.

הוי"ו"א (ש"ך ה' ה' ה' ה')

ואשרי אדם שומע דברי חכמים ותדיר הוא שואל מהחכם על כל דבר שיסתפק לו בקרב לבו קרבת אלהים להיות ירא וחדד מן החטא... מכל דבר שיסתפק בחול המועד בענין מלאכה ילך אצל חכם ויעשה כהוראתו לבל יאבד עולמו.

פלא יוסף (ס"א)

ירושלמי אמר ר' אבא בר ממל אלו היה מי שימנה עמי התרתי שיהיו עושיין מלאכה בחולו של מועד כלום אסור לעשות מלאכה אלא כדי שיהיו אוכלין ושותין ושמחים ויגעים בתורה ועכשיו אוכלין ושותין ופוחזין, נראה מדעת זה החכם שאיסור גדול בשחוק ובקלות ראש יותר מעשיית מלאכה, וכן האמת כי מי שעוסק במלאכה עוסק בישוב העולם והיא מצוה גדולה שכן מצינו בונה בית ונוטר כרם שחוזר מעורכי המלחמה אויבי השם לפי שעוסק בישובו של עולם, וכונת התורה בנתינת המועדות והראיה לפני השם כדי להדבק באהבתו וביראתו ולעסוק בתורתו התמימה ולמדו ליראה השם הנכבד והנורא מן החכמים החסידים העולים לראות פני האדון ה' אלהי ישראל שלש פעמים בשנה.

פליק פול (ס"א ק"ו ק"א)

מלאכות המותרות בחוה"מ הם חמשה:

1. דבר האבד אם לא יעשנו עתה.
2. וצרכי המועד [היינו לצורך אוכל נפש דמותר אפילו מעשה אומן כמ"ש ריש סימן תקל"ג אבל שאר צרכי מועד דוקא מעשה הדיוט כמ"ש בסימן תק"מ ותקמ"א].
3. ובשביל פועל שאין לו מה יאכל.
4. וצרכי רבים.
5. ומעשה הדיוט אפילו ליחיד.

פרי הוי"ו"א (מ"ב ע"ב)

ובלל זה יהיה בידך, שהלכות מועד כהלכות שבותי שבת, שאין לך לדמות ולהוציא בהן דבר מדבר, כי פעמים תמצא לרבותינו זכרונם לברכה מתירין מלאכה כבדה בענין אחד ופעמים יחמירו על הקלה בענין אחר. ואל תתמה על הדבר עם ההקדמה שהקדמתי, כי התורה לא אסרה ולא התירה בחולו של מועד אלא במה שיסכימו הם... וזכור בני כלל זה, שהלכות מועד כהלכות שבותי שבת, שאין דנין בהן דבר מדבר, ואל תטעה בו כי גדולי עולם אמרוהו.